

RĪGAS DOME

PILSĒTAS ATTĪSTĪBAS DEPARTAMENTS

REG. NR. 90000056484
AMATU IELĀ 4, RĪGĀ LV-1050, TĀLRUNIS 67012947, FAKSS 67012949
WWW.RDPAD.LV, E-PASTS: PAD@RIGA.LV

DISKUSIJA PAR IZGLĪTĪBAS UN KULTŪRAS OBJEKTU ATTĪSTĪBU TORŅAKALNĀ ADMINISTRATĪVĀ CENTRA TORŅAKALNĀ TERITORIJAS DETĀLPLĀNOJUMA I.REDAKCIJAS SABIEDRISKĀS APSPRIEŠANAS IETVAROS

Rīgas domē, Rātslaukumā 1, 511.telpā

2009.gada 27.novembrī
Sanāksme tiek atklāta plkst. 10⁰⁰

SANĀKSMES PROTOKOLS

Sanāksmē piedalās 45 dalībnieki (reģistrācijas saraksts protokola 1.pielikumā).

Sanāksmi vada:

I.Sirmā, Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas vadītāja, pārvaldes vadītāja vietnieka p.i.

Sanāksmē piedalās:

▪ Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta pārstāvji:

I.Francis, Ekonomikas pārvaldes vadītājs;

N.Strautmanis, Ekonomikas pārvaldes Infrastruktūras nodaļas vadītājs;

U.Kolkovskis, Ekonomikas pārvaldes Investīciju un attīstības projektu nodaļas vadītājs;

E.Šveica, Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas galvenā teritoriālplānotāja;

J.Šehovceva, Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas galvenā teritoriālplānotāja;

D.Kiršteina, Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas galvenā teritoriālplānotāja – projektu vadītāja;

G.Bičevska, Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas galvenā teritoriālplānotāja;

K.Brikule, Pilsētplānošanas pārvaldes Sabiedrisko apspriešanu vadības nodaļas galvenā speciāliste.

▪ SIA "Metrum"

M.Kalvāne, projektu vadītāja.

▪ Latvijas Universitātes pārstāvji:

A.Peičs, direktors;

J.Pūce, Attīstības un plānošanas departamenta projektu administrators;

E.Rūsīte;

I.Judrups;
I.Višņevska;
V.Krastiņš.

- Rīgas pilsētas būvvaldes vadītājs

A.Cinis

- Valsts kultūras pieminekļu inspekcijas vadītājs

J.Dambis

- Valsts kultūras pieminekļu inspekcijas Rīgas reģiona vadītājs

J.Asaris

- SIA „BRD projekts” pārstāvis

J.Bidzāns.

- RD Pilsētas attīstības komitejas priekšsēdētāja padomnieks

I.Iesalnieks.

- Rīgas domes Izglītības departamenta pārstāvis

I.Balanovskis.

- Rīgas domes Kultūras departamenta pārstāvji:

I.Vanadzīņa;

K.Krūze.

- Pārdaugavas izpilddirekcijas pārstāvis

V.Pudāns.

- Latvijas būvinženieru savienības pārstāvis

V.Briedis.

- Latvijas Arhitektu savienība pārstāvis

E.Bērziņš.

- SIA „NAMS” pārstāvis

S.Nikiforovs.

- SIA „Uģis Šēnbergs” pārstāvis

U.Šēnbergs.

- SIA „Sestais stils” pārstāvji:

I.Kuļinovska;

V.Polkovņikova.

- SIA „Būvvalsts” pārstāvis

J.Ādamsons.

- Latvijas dzelzceļa vēstures muzeja direktore
I.Pētersone.
- SIA „Grupa 93” pārstāve
A.Beikule.
- SIA „AVP” pārstāvis
K.Avotiņš.
- SIA „Pilsētprojektēšanas birojs” pārstāve
M.Zarenkova.
- PRO100TV pārstāve
N.Meščerjakova.
- Vides aizsardzības kluba pārstāvji:
I.Rožukalne;
E.Kalniņa.
- Kurzemes rajona represēto klubs pārstāvis
L.Podze.
- SIA „Arhis” pārstāvji:
R.Saulītis;
J.Vizulis.
- ERNST&Jung pārstāvis
J.Strautmanis.
- Pārdaugavas vides aktivists
V.Freimants.

SANĀKSMES MĒRKIS

1. Sanāksme organizēta *Administratīvā centra Torņakalnā* teritorijas detālplānojuma sabiedriskās apspriešanas ietvaros. Sanāksmes mērķis iepazīstināt interesentus ar plānoto izglītības un kultūras objektu attīstību Torņakalnā.
2. Iepazīstināt ar SIA „METRUM” izstrādātā detālplānojuma risinājumiem.
3. Iepazīstināt ar Latvijas Universitātes Teritoriāli - telpiskās attīstības redzējumu Torņakalnā.
4. Uzklaut profesionāļu viedokli par izstrādāto detālplānojuma risinājumu.

SANĀKSMES ATSPUGULOJUMS

(sagatavots pēc diktofona ieraksta)

I.Sirmā – Pēdējās desmitgades laikā, Daugavas kreisajā krastā, teritorijā starp Vanšu tiltu un dzelzceļa tiltu, notiek intensīva attīstība. Pašvaldībā tiek domāts, kā attīstīt Daugavas kreisā krasta teritoriju, kas nākotnē varētu būt kā alternatīva vēsturiskajam centram un veidotos par jaunu Rīgas centru. Šobrīd jaunā centra teritoriju iezīmē Latvijas Nacionālā bibliotēka, biroju ēka *Saules akmens*, Latvijas dzelzceļa vēstures muzejs, infrastruktūras objekti. Viena no nozīmīgākajām jaunā Rīgas centra daļām būs Torņakalna teritorija. Rīgas domes pamatnostādnes ir veidot šo teritoriju kā daudzfunkcionālu apbūvi, kura ietver plašas publiskās ārtelpas un teritorijas ar apstādījumiem. Svarīga ir Rīgas domes sadarbība ar Latvijas Universitāti, kuras objekti nākotnē būtu nozīmīga Torņakalna sastāvdaļa.

M.Kalvāne – Prezentācija (*sk. pielikumu Nr.2*)

J.Pūce – Prezentācija (*sk.pielikumu Nr.3*)

I.Sirmā – Paldies par prezentācijām! Lūdzu viedokļi, jautājumi, komentāri!

A.Pūce – Replika, kas būtiska šajā jautājumā. Šī teritorija pašlaik nav pieslēgta nekādiem infrastruktūras risinājumiem. Mums ir bijušas ilgstošas sarunas ar Rīgas domi, mēs cerējām, ka šo jautājumu varētu atrisināt izmantojot publiskos līdzekļus. Mēs neesam plānojuši ieguldīt Latvijas Universitātes līdzekļus, lai varētu izbūvēt ielu tīklu, rūpēties, lai visai teritorijai tiktu pieslēgta kanalizācija. Cerams, ka neatkarīgi ne no kā, šajā situācijā, kaut kāds atrisinājums tiks atrasts.

I.Sirmā – Došu vārdu īsai atbildei mūsu Ekonomikas pārvaldes vadītājam I.Francim.

I.Francis – Ir taisnība, par Rīgas domes solījumiem ieguldīt zināmu naudu infrastruktūras sakārtošanā, taču tā nebūs Rīgas pašas nauda, tā arī būs Eiropas attīstības fondu nauda. Laika posmā, kuru savā prezentācijā rādīja Pūces kungs, līdz 2014.gadam, mēs būsim veikuši darbības, lai nodrošinātu pirmo apjomu ar kanalizāciju, ar ūdensvadu, ar siltumu. Tie būtu darbi, kurus mēs izdarītu. Mans kolēģis mani papildinās, kādos darbos varētu tikt ieguldīta nauda. Naudas apjoms konkrēti vēl nav zināms. Tā ir Eiropas nauda, un uz mums attiecas tie paši nosacījumi, kas Latvijas Universitātei, tai jābūt iztērētai līdz 2014.gadam. Gala vārds piederēs Reģionālas attīstības un pašvaldību lietu ministrijai, bet neviens līdz šim nav teicis nē. Turpmākā mūsu darbība būs – idejas par infrastruktūras iekārtošanu prezentēšana, Pilsētas attīstības komitejai vēl šajā gadā.

U.Kolkovskis – Dialogā ar Latvijas Universitāti, mēs vienmēr apgalvojām, ka domei pieejamie līdzekļi degradētajām teritorijām, tiktu izmantoti Torņakalna infrastruktūras apakšzemes komunikāciju izbūvei. Ņemot vērā to, ka domei parādījušies vēl konkurējoši projekti šo līdzekļu apgūvē, Torņakalam plānotie līdzekļi mazliet sašaurinās. Mēs esam domājuši, kādā veidā varētu optimāli izmantot šos līdzekļus, kas būtu pieejami konkrēti Torņakalam. Mēs kādreiz apgalvojām, ka varētu nodrošināt ar komunikācijām visas būves, kas ir labajā pusē, Dārziņu teritorijā. Lai to varētu izdarīt, diezgan liels problēmjautājums ir Jelgavas iela, kas ir tunelis zem dzelzceļa. Esam konsultējušies ar infrastruktūras turētājiem, kas saka, ka jaunas, lielākas trupas būs sarežģīti ielikt, jo iela

jau ir pilna ar komunikācijām. Mūsu pēdējais mērķis, lai šai teritorijai vispār varētu pievilkt jaunas komunikācijas, ir paplašināt tuneļa platumu, izbūvējot papildus metrus jaunām komunikācijām un paplašināt Jelgavas ielas posmu līdz komunikāciju kolektoram.

I.Francis – Tas nodrošinātu Jūsu vēlmes attiecībā uz pirmo būvi.

U.Kolkovskis – Ņemot vērā, Jūsu vēlmes līdz 2014.gadam, uzbūvēt pirmo ēku, kas bija redzama prezentācijā, tad dotajā brīdī jāsaprot, ka visas komunikācijas, kas nepieciešamas, Jums ir, droši variet slēgties tām klāt. Domājot par nākotni, kas pienāks ļoti ātri, ir jādomā uz priekšu, lai dēļ šādām niansēm projekts neapstātos.

A.Peičs – Gribu papildināt kolēģi J.Pūci un uzsvērt, ka 2014.gads ir atskaites punkts, kad jābūt izmantotiem struktūrfondu līdzekļiem – 22 miljoniem, kas plānoti dabas zinātņu mācību korpusa celtniecībai. A.Ciņa kungs savā laikā izteica ļoti lielas bažas, ka mēs nepaspēsim to izdarīt. Mēs protams respektējam viņa viedokli, bet es domāju, ka viņš būs viens no pirmajiem, kas mums palīdzēs sakārtot jautājumus, lai mēs to varētu izdarīt. Pašlaik zemes vai nekustamā īpašuma jautājums, vairāk vai mazāk ir sakārtots, Ministru kabinets 8.decembra sēdē, ieplānots šis jautājums par nekustamā īpašuma saglabāšanu valsts īpašumā un nodošanu attiecīgā valdījumā. Nākošais jautājums - detālplānojums. Mēs ar M.Kalvānes kundzi strādājam kopā, cenšamies, bet pašlaik detālplānojums varētu būt bremsējošs faktors. Šodien ļoti gribētu dzirdēt visus aizrādījumus, kas varētu būt, lai maksimāli ātri varētu pabeigt sabiedrisko apspriešanu un dome varētu pieņemt lēmumu..

U.Kolkovskis – Mēs arī neesam rokas kopā salikuši. Kopā ar komunikāciju turētājiem esam runājuši un viņi ir apgalvojuši, ka ir bijis viens precedents, kad pirms detālplānojuma apstiprināšanas ir izdots plānošanas un arhitektūras uzdevums, t.i., Nacionālās bibliotēkas komunikāciju izbūvei. Protams, ka šis tehniskais projekts tika apstiprināts tad, kad detālplānojums tika apstiprināts. Piemēram, ja varētu vērsties pie Būvvaldes ar šādu lūgumu, izdarīt vēl vienu precedentu, tas būtu baigi feini, un, tad darbu varētu darīt paralēli.

I.Sirmā – Vai Būvvaldei ir atbilde? Vai būs atbalsts? Vai tas juridiski ir iespējams?

A.Cinis – Attiecībā uz detālplānojumu bibliotēkas gadījumā, komunikāciju vietas bija ārpus detālplānojuma teritorijas un attiecīgi arī pretrunu mazāk. Šajā gadījumā, detālplānojums pabeigsies pēc procedūras, tā kā tam ir jāpabeidzas. Pa to laiku jau tehnisko risinājumus var meklēt un novērst. Otrajā dienā pēc detālplānojuma stāšanās spēkā ir tiesības akceptēt tehnisko projektu, tas netraucē strādāt. Apspriešana jau pati parādīs ir vai nav pretrunas, ja nav pretrunu, tad nav iemesla baidīties, risks, ka būs kas citādāk ir ļoti mazs. Tas pats sakāms par Latvijas Universitātes arhitektūras risinājumiem, kamēr iet detālplānojums, ir iespēja strādāt pie arhitektoniskā konkursa, tā sagatavošana, tehniskā izsludināšana jau var notikt, tas nekādā ziņā nav pretrunā. Teorētiski zināms risks ir. Būvvalde, ja tas ir nepieciešams, var aicināt visus saskaņotājus pie galda.

I.Francis – Mazs papildinājums A.Ciņa teiktajam, galvenais risks gan Latvijas Universitātei gan mums, ja saņemam šos līdzekļus ir tāds, ka projektam jābūt pabeigtam līdz 2014.gadam, tādēļ arī ir uztraukums.

I.Sirmā – Es varētu papildināt par detālplānojuma termiņiem, kā tas mums kopīgi sadarbojoties ar „Metrum” izskatās. Rīgas domes lēmums par detālplānojuma apstiprināšanu, šogad pieņemts netiks, jo detālplānojuma apspriešana un institūciju atzinumu saņemšanas termiņš beigsies pirms Ziemassvētkiem. Tas nozīmē, ja apspriešanas laikā viss būs pozitīvi, nebūs krasi pagriezieni un detālplānojumā pēc būtības nekas nebūs jāmaina, tad decembra beigās mēs varam virzīt šo redakciju tādā izskatā, kādā tas šobrīd ir. Dome lēmumu varētu pieņemt Jaunā gada sākumā. Tas ir pie nosacījuma, ja tiks saņemti visu institūciju atzinumi. Tādā gadījumā nevajadzētu būt problēmām līdz 2014.gadam visu sakārtot. Man ir jautājums, Latvijas Universitātei par detālplānojumā piedāvātajiem risinājumiem, saistībā ar projektējamo tuneli, Kobronskanstes cietoksni utt.

A.Peičs – Principā, prezentācijas materiālā varēja redzēt, ka tas ir valsts zemes gabals. Pēc jaunā detālplānojuma, tas ir apmēram 6 ha zemes gabals, kur lielāko daļu mācību korpusa, mēs varētu ielikt. Kopmītnes, sabiedriskā ēdināšana būtu, tur, kur ir Rīgas domes zeme, bet tas ir nākotnē, pašlaik steiga un satraukums ir par pirmo kārtu.

A.Pūce – Mums ir mazi precizējumi, replikas, bet tie nav ļoti būtiski un ir darba kārtībā risināmi.

A.Peičs – Teiksim precizēt Kobronskanstes cietokšņa reālos izmērus. Pašlaik universitātes ģeogrāfi izmantojot savu skanneri, cīnoties ar iedzīvotājiem, dakšām un suņiem, mēģina pētīt, kas tur apakšā ir apslēpts un konstatē, ka tur ir zemes klajumu vaļņi.

I.Sirmā – Pie mums ir klāt VKPAI pārstāvji, lūdzu J.Asara kunga viedokli par Kobronskanstes cietoksni kā jaunatklātu pieminekli.

J.Asaris – Jūsu prezentācijas sakarā man radās jautājums. Prezentācijas materiālos pamanīju, ka 2009.gada oktobrī, novembrī universitāte veic ģeomorfoloģisko skenēšanu. Vajadzētu atsevišķu sarunu. Mēs varētu salikt kopā viedokļus, jo mēs ar esam pētījuši ar līdzīgu aparatūru. Pietiekami labi var saviņot iegūtās arhīvā iegūtās vēsturiskās kartes ar patreizējo topogrāfiju. Palielam saglabājamās daļas arheoloģiskajā slānī konstatētas un fiksētas. Detālplānotāji paredz attiecīgo teritoriju kā vienu no Kobronskanstes potenciālajiem bastioniem dienvidu daļā, kas paredzēta kā papildus izpētes teritorija.

U.Šēnbergs – Es sazvāņos ar Segliņa kungu, viņa cilvēki ir skanējuši šo teritoriju, tā kā daļa tur ir privāti žogi, tad skanēšana nav veikta pilnīgi visā teritorijā, bet tikai publiski pieejamajās daļās. Atklājās, ka tajās vietās, kur ir reāls zemes sablīvējums, nav pamatpāļi, nav šķembas, nav ķieģeļi. Otrs, M.Kalvānei prezentācija bija karte, kur ainavu arhitekts bija uzmetis shēma. Tā karte faktiski tiek kritizēta no visiem arhitektiem, kas vien ar vēstures pieminekļiem nodarbojas. Kanāls, kas iekrāsots ar ūdeni, vienmēr visām militārām būvēm stāv sauss, ūdens tur nekad nemēdz būt. Faktiski, ko darīt? Ūdeni nevar ielaist, tā būtu falsifikācija, koka pāļi nav, mūri nav. Krastiņa kungs jau vienreiz aizrādīja, 1903.gadā, tika pārtraukta tramvaju satiksme, veikti izrakumi un neko neatrada. Jautājums kā šo līniju attēlot, parādīt, kā šo zemes sablīvējumu respektēt un kā to izmantot.

J.Asaris – Protams, ka skanēšana ir viena lieta, bet pirms reālu darbu uzsākšanas, kā U.Šēnberga kungs teica, šajās sablīvējuma teritorijās jāfiksē, kas konkrēti saglabāties un kas nē.

U.Šēnbergs – Lai saglabātu tempus un termiņus, tas jādara tagad. Dārziņos nemaz tā nevar tikt iekšā, tur ir bez līguma cilvēki, kas ar suņiem un dakšām apsargā šīs teritorijas cauru gadu. Pavasarī jānonacionalizē dārzi, jātiek tiem klāt, jārok, tas ir būtisks šķērslis.

J.Asaris – Es to ļoti labi zinu, jo arī tur biju.

I.Sirmā – Gribētu noprecizēt, detālplānojums šobrīd nosaka potenciālajai Kobronskanstes teritorijai, turpmākās izpētes plānošanas teritorijas statusu, kas noņemsies tajā brīdī, kad tiks veikta pilnvērtīga arheoloģiskā izpēte. Par cik detālplānojums iespējami ātrākā laikā jāapstiprina, tad šāds statuss šobrīd tiek uzlikts, vienlaikus paredzot, ka šī teritorija tālākā nākotnē varētu tikt izmantota daļējai apbūvei. Tas ir viss, ko mēs varam izdarīt, pamatojoties uz mūsu rīcībā esošo informāciju. Attiecībā uz dārziņiem, pašvaldība no 2005.gada nav slēgusi nomas līgumus par dārziņu lietošanu, tā ir patvaļīga rīcība.

A.Peičs – Izskanēja jautājums par reālajām zemēm. Šis gabals pieder valstij, uz kuru mēs arī pretendējam, par to tiek gatavots Ministru kabineta lēmums. U.Šēnberga metā ir ieplānota sporta halle, kas būs kopsakarībā ar kopmītnes, sabiedriskās ēdināšanas korpusiem, bet šinī daļā plānots pirmais mācību korpus (rāda kartē), neskarot Kobronskansti, tā būs absolūti sakārtota teritorija.

I.Sirmā – Mēs gribētu lūgt Latvijas Universitātei sabiedriskās apspriešanas ietvaros iesniegt rakstisku viedokli par izstrādāto detālplānojumu.

A.Peičs – Jā, Pūces kungs sagatavos.

I.Sirmā – Kā mēs jau redzējām prezentācijā, detālplānojums paredz arī citu nozīmīgu izglītības un kultūras objektu attīstību šajā teritorijā. Vai mums ir klāt arī kāds no Dzelzceļa muzeja pārstāvjiem. Ir? Lūdzu stādāties priekšā!

I.Pētersone – Ieva Pētersone, Latvijas dzelzceļa vēstures muzeja direktore.

I.Sirmā - Vai Jums ir viedoklis par izstrādāto detālplānojuma redakciju?

I.Pētersone – Jau detālplānojuma tapšanas stadijā, gan muzejs atsevišķi, gan Latvijas dzelzceļš izteicām savu viedokli rakstiski, caur Satiksmes ministriju. Būtiskākie jautājumi: 1) Dzelzceļa muzeja viena no svarīgākajām identitātēm jeb veids kā muzejs piesaista tūristus un apmeklētājus, ar ko arī tas saista savu nākotnes attīstību, ir ritošās daļas sastāva kolekcija, kas izvietota ārtelpā. Šobrīd ārtelpa no mūsu puses ir sakārtota, bet pēc detālplānojuma, šī teritorija tiek būtiski samazināta, mainīta, paredzot diezgan lielus ieguldījumus, lai to pārveidotu. Latvijas dzelzceļa atbilde ir, ka tas neplāno tuvākajā laikā ieguldīt līdzekļus šīs teritorijas pārmaiņās, kas nozīmē, ka Rīgas domei ir jāreķinās ar šiem izdevumiem, ja vēlas mainīt dzelzceļa muzeja ārtelpu. Jautājums, vai Rīgas dome ir gatava to darīt? 2) Vēl jautājums par griezuli jeb smukajiem stariem kartē (*M.Kalvānes prezentācijas materiāls*). Vai šis izvietojums ir veidots sadarbībā ar cilvēkiem, kas pārziņa tehniskās vajadzības, vai tas griezulis ir tehniski izpildāms tajā vietā? Tie stari ir sliežu ceļi un pa vidu ir griezulis – ierīce ar kura palīdzību apgriež lokomotīves.

M.Kalvāne – Ideja par griezuli un publiskās ārtelpas veidošanu nāk no izstrādātās būvprogrammas, jāteic, ka Latvijā griežuļu nav. Šie izmēri ir pieņemti aptuveni. Tehniski

cilvēki nav bijuši klāt. Detālplānojumā prioritāte ir saglabāt ideju par publisko ārtelpu. Ar krustiņiem atzīmētās (*rāda kartē*), divas malējās sliedes, būs likvidējamas pirmajā kārtā, ja tiek būvēta gājēju promenāde. Pārējo sliežu pārbūve jāskata jau nākotnē. Protams, tā ir Latvijas dzelzceļa un Rīgas domes vienošanās, jo esošā Latvijas dzelzceļa ārtelpa tiek pārveidota par pilsētas publisko ārtelpu, ielām un laukumiem.

I.Pētersone – Vēl jautājums, lai dzelzceļa muzejs varētu funkcionēt, mums ir būtiski saglabāt sliežu ceļu, kas pievienojas maģistrālajai dzelzceļa līnijai Rīga – Jelgava. Vai tas tur ir paredzēts? Plānojumā redzamas vienas tramvaja sliedes, bet cik zināms, tramvaja un dzelzceļa sliedes, ir divas dažādas sliedes.

M.Kalvāne – Par šo lietu esam konsultējušies ar speciālistiem. Ir viedoklis, ka ir iespējams tramvaja sliedes izbūvēt ar piemērotību, ka pa tām var pārvirzīt nepieciešamos dzelzceļa vagonus. Parametri atšķiras ļoti maz, vairāk atšķiras plātnes sagatavošana, jo dzelzceļa vagoniem ir cita tonnāža nekā tramvajiem, cits svars. Savienojums ir saglabāts, tajā no plānotās Zemgales tilta ielas un gājēju promenādes daļā, kur sliedes ikdienā tiek izmantotas tramvajiem. Par ielu platumiem mums bija lielas cīņas, lai tās nebūtu nesamērīgi lielas ielas. Zemgales tilta iela jau ir uz metriem 40, ja mums būtu vēl vienas papildus sliedes, tad tā vairs nebūtu iela, bet viens liels bulvāris un laukums. Būtiska ir pilsētvides saglabāšana, bet iespēja ritošo sastāvu pārvirzīt pa Rīgas – Jelgavas dzelzceļu muzejam ir saglabāta.

U.Šēnbergs – Es pakomentēšu, kas vēl būtisks ir nācis muzejam klāt. Šī ir esošā dzelzceļa stacija Rīga - Jelgava, kas saglabājusies fragmentāri. Savulaik katras stacijas priekšā bija tirgus laukums, šis bijušais laukums tika uzbūvēts Ugunsdzēsēju DEPO. Ir atjaunots Akmeņlaukums, kas arī kalpos kā tirgus laukums. Tirgus laukums iedos zināmu dzīvību muzejam un visai apkārtni. Tirgus laukums ir reāla vieta, jo šajā rajonā dzīvo tūkstošiem cilvēku, kas ir labi situēti dzīvojamie rajoni un relatīvi tuvu gan Torņakalna stacijai, gan tam dzīvojamajam rajonam.

I.Pētersone – Man vēl ir jautājums, par bijušās dzelzceļa ēkas saglabāšanu, šobrīd tā ir dzīvojamā māja, kas ir būtiski pārbūvēta. Vai Jums vispār ir doma to atjaunot, jo šobrīd tā nav ne pievilcīga, ne interesanta? Vai Jums ir pieejami materiāli? Muzejs, savos 15 pastāvēšanas gados, vienmēr ir zinājis, ka tā stacija, tur ir. Mums ir dokumenti, kāda tā ēka ir izskatījusies, esam arī uzsākuši pētniecības darbus par šīm ēkām.

M.Kalvāne – Detālplānā esam ielikuši ideju. Ēku pieteicu kā atklājumu, jo es nestrādāju dzelzceļa muzejā, arī no pieminekļu inspekcijas nebiju ziņu, par šāda objekta atrašanos šajā teritorijā. Detālplānā cenšamies ielikt tāpēc, ka mēs uzskatām, ka dzelzceļa muzejs, kas ir viena no vecajām dzelzceļa ēkām, muzeja teritoriju varētu ļoti labi papildināt. Arī ar vēsturisko noliktavas ēku, kas ir reāli, jo tā atrodas uz dzelzceļa zemes un tiek izmantota kā noliktava. Vismaz no ārpusē ēku vizuāli sakārtot un atjaunot. Attiecībā uz bijušo stacijas ēku, varētu tai daļēji atjaunot spārnus, kas ir nojaukti, bet tā jau ir nākotnes ideja, jo ļoti sarežģīti ir īpašuma jautājumi. Mēs nerisinām jautājumu, nesakām kā to izdarīt, bet ieliekam ideju, kas būtu lietderīgi visai teritorijai. Varbūt, ka dzīvosim labāk un laimīgāk, un būs iespējams dzīvokļus atbrīvot un ēku atjaunot. Labā ēkā vienmēr būs ko darīt, arī iekšā.

I.Sirmā – Papildinot varētu teikt, ka atšķirībā no Latvijas Universitātes, kas pati nāk ar savu iniciatīvu un termiņiem, Dzelzceļa muzejam šobrīd, vairāk vai mazāk, ir labi tā kā ir. Detālplānojums paredz ilgtermiņa risinājumu, kas ir plānotāju, arhitektu skatījums par to, kā šī teritorija varētu attīstīties. Protams, ka teritorija attīstīsies tikai kontekstā ar piegulošo teritoriju attīstību. Ja Rīgas domei kādreiz būs tik daudz līdzekļu, lai varētu Administratīvo kompleksu uzbūvēt, tad droši vien, tas tiks risināts kontekstā ar Dzelzceļa muzeja teritorijas pārkārtošanu un vīziju.

I.Pētersone – Nē, griezulis mums ļoti patīk!

I.Sirmā – Es saprotu, jautājums ir par realizāciju. Detālplānojums šobrīd atbildes uz šo jautājumu nesniedz, tas parāda kā telpiski, pilsētībūvnieciski šī teritorija varētu attīstīties, bet realizācija ir atkarīga no budžeta un pamatnostādņēm. Mēs arī no Jums, ceram saņemt rakstisku viedokli. Varbūt citiem ir radušies jautājumi?

E.Kalniņa – Tagad tiek plānota šī teritorija, bet kādreiz domē, vairākus gadus atpakaļ, runa bija par pavisam it kā citu teritoriju - Mārupītes dabas parku. Paši sevi esam saukuši par Rīgas Piebalgu. Kādreiz bija ideja, ka tas varētu turpināties kā kultūrvēsturisks parks, te uz leju, pa O.Vācieša ielu ir unikāla teritorija: O.Vācieša muzejs, Akurātera muzejs, izcili latviešu kultūras darbinieki, mākslinieki senāk dzīvojuši. Tā gan drusku ir cita teritorija, bet tas iet kopā, varbūt to var iekļaut. Vai mums arī ir rakstiski jāiesniedz? Mēs esam nevalstiska organizācija, 2000.gadā esam veikuši arī nelielu izpēti. Tā kā šī ir diskusija par kultūru, tad šis ir mūsu priekšlikums vai replika.

M.Kalvāne – Es domāju, ka šīs teritorijas viena otru papildinātu, redzam šo zaļo bultu (*prezentācijas materiāls*), kas ir galvenais gājēju virziena plūsmas virziens detālplānojumā. Sakārtojot un savienojot O.Vācieša ielu ar plānotajām, jaunajām ielām, ar kārtīgu tiltu pār Mārupīti, nevis pa to mazo tiltu, kas tur šobrīd eksistē. O.Vācieša iela var sākt dzīvot kopā ar visu detālplānojuma teritoriju, tā neizslēdz viena otru, bet tikai papildina. Gājēju promenāde nodrošinās plūsmu gan uz Arkādija parku, gan uz Torņakalna staciju un O.Vācieša ielu.

I.Sirmā – Vai izteikties nevēlas kāds Arhitektu savienības pārstāvis, varbūt Bērziņa kungs?

E.Bērziņš – Tas labākais, kas ir šajā projektā, tā ir augstākā mācību iestāde. Tas ir viens no veidiem, kā atdzīvināt pilsētu, Rietumos to plaši izmanto. Iedzīvotāju skaits samazinās, lai gan mēs runājam par policentrisku Rīgas attīstību, ar to ir jāreķinās. Tā ir dzīvība, augšskvalitāte, kas tur var norisināties. Skatoties prezentāciju, man radās doma. Mēs zinām, ka universitātes ir iestādes, kas visu laiku attīstās. Mums pašlaik ir teritorija, bet kādas būtu tās iespējas attīstīties tālākā nākotnē. Vai nepienāks laiks, kad universitātei vajadzēs vēl lielākas platības. Ņemot vērā platību, priekš tādas lielas universitātes, tas nekas daudz nav.

A.Peičs – Mēs tā skaļi nerunājam, bet principā runa iet par 40 ha.

E.Bērziņš – Ja Jūs būtu tā pateicis, nevis klusējis, tad tāds jautājums nebūtu.

U.Šēnbergs – Es arī papildināšu, kur ir universitātes attīstības iespējas. Attīstības iespējas ir gar Kīveleina grāvi uz priekšu, šeit ir iespējas attīstīt kopmītnes, viesnīcas, dzīvojamās

mājas, kas arī nepieciešamas universitātei. Buru sala. Iespējas ir arī šeit, no klāt piegulošās privātās teritorijas, kā piemēram, uzņēmums „Tetrapaka”, kura ražotni var iznest uz Ādažiem. Privātie uzņēmēji var piemēroties arī tādai funkcijai. Tas atkarīgs no tā, kā notiks notikumi šajā vietā. Ja tā vieta strauji attīstīsies, tad arī pārējie tanī virzienā darbosies, bet, ja tur nekas nenotiks, tad arī pārējie atradīs citas vietas

M.Kalvāne – Arī būvprogrammas ietvaros bija piedāvāts risinājums, ka atsevišķas universitātes daļas vai korpusi, varētu būt ziemeļu daļā. Bijušies valsts īpašumi, preču stacija, ar privāto atbalstu kvartāls pie Mārupītes būtu izmantojams.

U.Šēnbergs – Šobrīd par universitāti nespriež tā, ka tā ir akadēmiska iestāde. Universitāte tiek sasaistīta ar inovāciju centriem, ar to, ka doktoranti jau reāli strādā ar izgudrojumiem, atklājumiem, jaunām tehnoloģijām. Faktiski, Rīgas dome neredz viennozīmīgu akadēmisku centru. Rīgas dome redz, ka arī pārējās teritorijās ir inovācijas centri, tehnoloģiskie parki, ar jaunām tehnoloģijām saistītas ražotnes, kas nav kaitīgas Rīgas centram

E.Bērziņš – Man radās tādas pārdomas, kur tajā teritorijā būs lielākā koncentrācija, dzīvība, tā lielākā kustība. Man liekas, ka tā būs pie universitātes. Šajā ziņā man nav lielas pārliecības, kā tur būs ar sabiedrisko transportu, man liekas, ka tas ir mazāk orientēts uz universitāti.

M.Kalvāne – Sabiedriskais transports ir uz visu teritoriju. Radīts nākotnes sabiedriskā transporta mezgls, maksimālā Torņakalna stacijas izbūve abpus dzelzceļam. Šajā kvartālā ir reģionālā autoosta, kas pirmajā kārtā varētu būt apvienojumā ar staciju, tas varētu atbrīvot vēsturisko ēku. Vienkāršā veidā pagarinot peronus, mēs iegūstam kvalitatīvāku dzelzceļa pieturu. Varbūt izskatās, ka tramvajs ir tālu, bet tas tā nav, tas attālums nav liels, apmēram 300-500 metru, kas ir normāls sabiedriskā transporta pieturas attālums. Visas iespējas pa Jelgavas ielu, kā arī jaunās ielas parametri, pieļauj virzīt gan autobusu, gan trolejbusu satiksmi. Tas apmierinātu visas transporta vajadzības. Lielākā dzīvība varētu būt pie universitātes, bet no publiskās ārtelpas viedokļa, tomēr tie varētu būt gājēju promenādes un laukumi, ar nosacījumu, ja attīstās šie (*prezentācijas materiāls*) kvartāli - Rīgas domes Administratīvais centrs. Tepat ar roku sasniedzama Nacionālā bibliotēka, ja tā sāks darboties, tā arī pievilks cilvēkus.

E.Bērziņš – Trešais jautājums, gan mazāk saistīts ar detālplānojumu. Saprotu, ka detālplānojumā būs noregulēts jautājums, sakarā ar Skanstes ielu, kad nevajadzētu korekcijas, tas ir elastīgi. Tomēr vajadzētu, lai tā apbūve nes to *mesidžu* pārējiem, ka tur kaut kas tāds ir bijis, virszemē.

M.Kalvāne – Tā ir ideja, kuru mēģinām ielikt detālplānojuma nosacījumos. Ja Jums ir piedāvājumi, labākas idejas, risinājumi, formulējumi kā to izdarīt, labprāt uzklausi profesionāļu viedokļus.

I.Sirmā – Paldies, varbūt ir vēl komentāri? Ņikiforova kungs?

S.Ņikiforovs – Man liekas, ka pēc būtības saturs ir piepildīts, nav ko vairs diskutēt. Visam pamatā bija ļoti nopietns konkurss. Konkrētais detālplānojuma priekšlikums ir viena šī procesa sastāvdaļa. Šāda mēroga attīstības priekšlikumiem vajadzētu iet roku rokā ar

infrastruktūras attīstību. Savukārt infrastruktūras attīstībai vajadzētu iet krietnu sprīdi pa priekšu, pirms šādu projektu attīstības, tai vajadzētu būt kā bākai, kā vadugunij, lai Latvijas universitāte saprot, ka tā ir īsta vieta. Tai vajadzētu pateikt Eiropas struktūrfondi, ka Rīgas pilsēta un Latvija atbalsta šādu projektu virzību. Jāsāk ar to, ka lielos, šāda mēroga infrastruktūras projektus pilsēta apzināti virza ar buldozeru pa priekšu. Tas attiektos, pirmkārt, uz inženierapgādi, skaidrs, ka lieliem tīkliem ir jābūt un jāsaprot, kādā veidā to varētu atrisināt. Jābūt risinājumiem situācijās, kad tiek risināta, konkrēta vienas teritorijas daļa. Otrs jautājums, attiecas uz transportu. Šī ir lieliska vieta, ja mēs runājam par multimodālo centru. 1913. gadā uzbūvētajam dzelzceļa mezglam, kurš aizstāja iepriekšējo Rīgas – Jelgavas dzelzceļa galapunktu, un apmēram tajā pašā laikā, uzbūvētajai tramvaja līnijai, varētu nākt klāt kāds vidējais posms, kas būtu orientēts padarīt šo vietu par vienu no centrālajām Rīgas pilsētā. Pirmais, studentu masas, kas šeit būs. Otrs, ierēdņu masas, kurām pēc definīcijas ir jābūt mobilām. Es saprotu, ka ir internets un viss pārējais, bet, ja orientējas tikai uz internetu, tad cilvēks nav vajadzīgs. Cilvēks ir mobila būtne, viņš ir pastāvīgā kustībā. Šīs divas cilvēku kategorijas noteikti ir ļoti saistītas. Studentu augstskolas Rīgas pilsētā, Latvijas telpā integrēsies arvien ciešāk, vai nu tās piespiedīs tā darīt, vai tās tā darīs pašas saviem spēkiem, bet beigu beigās tām šeit būtu jānokļūst. Kustības intensitāte būtu jāveido tā, lai nepalielinātu esošās ielu publiskās telpas piepildījumu. Tas varētu būt tas stimuls, kas noteiktu tālāku lēmumu pieņemšanu. Mēs, iniciatīvas grupiņa, esam veikuši izpēti, par sabiedriskā transporta sistēmas izveidošanu. Darbs ir ieinteresējis Rīgas pilsētu, jau iepriekšējā sasaukumā, Satiksmes departaments izveidoja darba grupu, kura otrā sēdē nolēma, ka darbu turpinās pēc tam, kad tiks pabeigts mobilitātes plāns.

Pavisam īsi, pamatidejas, kas attiecas uz Torņakalna teritoriju. Šī ir tā vieta, kur es redzu, ka no sešām ielas dzelzceļa tīkla līnijām, kas varētu tikt izveidotas Rīgas pilsētā, tās 99% atrodas uz valsts un pašvaldību zemēm, neizmantojot esošo ielu telpu. Divas līnijas varētu krustoties šajā vietā, viena līnija ir dzelzceļa savienojums, kuru prezentējam Arhitektūras dienā, mūsu birojā. Uztaisījām filmiņu, kuru manā birojā, bija iespējams apskatīties 3D izpildījumā. Iespējamās divas trases, abas divas dzelzceļa uzbērums augstumā, vienā variantā izmantojām esošo dzelzs pāri, kas iet pāri pār dzelzs tiltu, otrā gadījumā, ja tiks uzbūvēts Zemgales tilts, vienu joslu varētu atdot S-bānim. S-bānim lidostas virzienā pietiktu ar vienu sliežu pāri, tas nodrošinātu 15-20 min kustības intensitāti. Otra trase varētu būt līdzās Latvijas universitātei un trases gala stacija varētu būt pie Tehniskās universitātes. Savus priekšlikumus, kādā veidā uz detālplānojuma pamata attīstīt projektus, iesniegšu. Paldies par uzmanību.

I.Sirmā – Sanāksmes galvenā doma, viennozīmīgi teritorijas nākotne slēpjas veiksmīgā turpmākā sadarbībā ar Latvijas universitāti. Tā būtu tā ziņa, kuru vajadzētu nodot šim Rīgas domes sasaukumam, ka zinātnei, izglītībai ir nākotne. Spriežot pēc iepriekšējo gadu pieredzes, izglītībai vienmēr ir bijusi prioritāte, tāpēc domāju, ka būtu labi šādu pieredzi un praksi turpināt. Otrs, ko minēja arhitekts S.Ņikiforovs, ka šāda mēroga projektam būtu labi, ja dome pievērstu uzmanību teritorijas infrastruktūras attīstībai.

Nākošā sanāksme 4.decembrī plkst.10:00 būs veltīta satiksmes infrastruktūras tēmai. Paldies par uzmanību!

KOPSAVILKUMS

I.Sirmā, *Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Pilsētplānošanas pārvaldes Detālplānošanas nodaļas vadītāja, pārvaldes vadītāja vietnieka p.i.:*

Daugavas kreisajā krastā, teritorijā starp Vanšu tiltu un dzelzceļa tiltu, notiek intensīva attīstība, kas nākotnē varētu būt kā alternatīva vēsturiskajam centram. Viena no nozīmīgākajām jaunā Rīgas centra daļām būs Torņakalna teritorija.

Rīgas domes lēmums par detālplānojuma apstiprināšanu, šogad pieņemts netiks, jo detālplānojuma apspriešana un institūciju atzinumu saņemšanas termiņš, beigsies pirms Ziemassvētkiem. Ja detālplānojumā pēc būtības nekas nebūs jāmaina, tad Rīgas dome lēmumu varētu pieņemt Jaunā gada sākumā, pie nosacījuma, ja tiks saņemti visu institūciju atzinumi.

Detālplānojums potenciālajai Kobronskanstes teritorijai nosaka turpmākās izpētes plānošanas teritorijas statusu, kas tiks noņemts tajā brīdī, kad tiks veikta pilnvērtīga arheoloģiskā izpēte. Detālplānojuma risinājumi pieļauj, ka teritorija tālākā nākotnē varētu tikt izmantota daļējai apbūvei.

Pašvaldība no 2005.gada nav slēgusi nomas līgumus par dārziņu lietošanu, līdz ar to no juridiskā viedokļa nav šķēršļu teritorijas attīstībai.

Detālplānojums paredz ilgtermiņa risinājumu, tas ir plānotāju, arhitektu skatījums par to, kā šī teritorija varētu attīstīties. Tā realizācija ir atkarīga no pašvaldības budžeta.

Teritorijas attīstības nākotne slēpjas veiksmīgā turpmākā sadarbībā ar Latvijas universitāti, nākošā sanāksme notiks 4.decembrī plkst.10:00, tā būs veltīta satiksmes infrastruktūras tēmai.

A.Peičs, *Latvijas Universitātes direktors:*

Gribu uzsvērt - 2014.gads ir atskaites punkts, kad jābūt izmantotiem struktūrfondu līdzekļiem – 22 miljoniem, kas plānoti dabas zinātņu mācību korpusa celtniecībai. Gribētu dzirdēt visus aizrādījumus, kas varētu būt, lai maksimāli ātri varētu pabeigt sabiedrisko apspriešanu.

A.Pūce, *Latvijas Universitātes Attīstības un plānošanas departamenta projektu administrators:* Teritorija pašlaik nav pieslēgta nekādiem infrastruktūras risinājumiem. Mēs neesam plānojuši ieguldīt Latvijas Universitātes līdzekļus, lai varētu visā teritorijā izbūvēt ielu tīklu un pieslēgt kanalizāciju.

I.Francis, *Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Ekonomikas pārvaldes vadītājs:* Līdz 2014.gadam, mēs būsim veikuši darbības, lai nodrošinātu pirmo apjomu ar kanalizāciju, ar ūdensvadu, ar siltumu. Naudas apjoms konkrēti vēl nav zināms, tā ir Eiropas nauda. Pilsētas attīstības komitejai vēl šajā gadā prezentēsim ideju par infrastruktūras iekārtošanu.

U.Kolkovskis, *Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta Ekonomikas pārvaldes Investīciju un attīstības projektu nodaļas vadītājs:*

Lai teritorijai varētu pievilkt jaunas komunikācijas nepieciešams paplašināt tuneļa platumu, izbūvējot papildus metrus jaunām komunikācijām, kā arī paplašināt Jelgavas ielas posmu līdz komunikāciju kolektoram. Visas komunikācijas, kas nepieciešamas, lai līdz 2014.gadam uzbūvētu pirmo ēku ir nodrošinātas.

A.Cinis, *Rīgas pilsētas būvvaldes vadītājs:*

Kamēr iet detālplānojuma sabiedriskā apspriešanas ir iespēja paralēli strādāt pie arhitektoniskā konkursa, tā sagatavošana, tehniskā izsludināšana jau var notikt, tas nekādā ziņā nav pretrunā.

J.Asaris, Valsts kultūras pieminekļu inspekcijas Rīgas reģiona vadītājs:

2009.gada oktobrī, novembrī universitāte veikusi ģeomorfoloģisko skenēšanu, mums nepieciešama atsevišķu sarunu, lai varētu salikt kopā viedokļus. Lielākajā daļā saglabājamās daļas arheoloģiskajā slānī konstatētas un fiksētas. Pirms reālu darbu uzsākšanas, sablīvējuma teritorijās jāfiksē, kas konkrēti saglabāties un kas nē.

U.Šēnbergs, „Uģis Šēnbergs”:

Ainavu arhitekts uzmetis shēmu, kura tiek kritizēta no visiem arhitektiem, kas vien ar vēstures pieminekļiem nodarbojas. Kanāls, kas iekrāsots ar ūdeni, vienmēr visām militārām būvēm stāv sauss, ūdens tur nekad nemēdz būt. Ūdeni nevar ielaist, tā būtu falsifikācija. Jautājums kā šo līniju attēlot, parādīt, kā šo zemes sablīvējumu respektēt un kā to izmantot. Pavasarī jānacionalizē dārzi.

Esošā dzelzceļa stacija Rīga – Jelgava saglabājusies fragmentāri. Savulaik katras stacijas priekšā bija tirgus laukums. Plānotais tirgus laukums iedos zināmu dzīvību muzejam un visai apkārtnē.

Universitātei nākotnes attīstības iespējas ir gar Kīveleina grāvi uz priekšu, Buru salā. Universitāti nav tikai akadēmiska iestāde, tā tiek sasaistīta ar inovāciju centriem.

I.Pētersone, Latvijas dzelzceļa vēstures muzeja direktore:

Būtiskākie jautājumi:

1) Dzelzceļa muzeja viena no svarīgākajām identitātēm jeb veids kā muzejs piesaista tūristus un apmeklētājus, ir ritošās daļas sastāva kolekcija, kas izvietota ārtelpā. Pēc detālplānojuma, teritorija tiek būtiski samazināta, mainīta, paredzot diezgan lielus ieguldījumus, lai to pārveidotu. Latvijas dzelzceļš tuvākajā laikā neplāno ieguldīt līdzekļus teritorijas pārmaiņās. Rīgas domei jāreķinās ar izdevumiem, ja vēlas mainīt dzelzceļa muzeja ārtelpu. Vai Rīgas dome ir gatava to darīt?

2) Vai griezuļa izvietojums ir veidots sadarbībā ar cilvēkiem, kas pārzina tehniskās vajadzības? Vai griezulis ir tehniski izpildāms tajā vietā?

3) Vai tiks saglabāts savienojums ar maģistrālo dzelzceļa līniju Rīga – Jelgava. Vai tas ir paredzēts?

4) Vai ir doma to atjaunot bijušo dzelzceļa ēku? Mums ir dokumenti, kāda tā ēka ir izskatījusies.

M.Kalvāne, SIA "Metrum" projektu vadītāja:

Ideja par griezuli un publiskās ārtelpas veidošanu nāk no izstrādātās būvprogrammas. Izmēri ir pieņemti aptuveni. Detālplānojumā prioritāte ir saglabāt ideju par publisko ārtelpu. Latvijas dzelzceļa ārtelpa tiks pārveidota par pilsētas publisko ārtelpu, ielām un laukumiem, tāpēc jābūt Latvijas dzelzceļa un Rīgas domes vienošanās projektam.

Iespēja ritošo sastāvu pārvirzīt pa Rīgas – Jelgavas dzelzceļu muzejam ir saglabāta.

Detālplānojumā esam ielikuši ideju par dzelzceļa ēkas atjaunošanu. Mēs nesakām, kā to izdarīt, bet ieliekam ideju, kas būtu lietderīga visai teritorijai.

O.Vācieša iela var sākt dzīvot kopā ar visu detālplānojuma teritoriju, tā neizslēdz viena otru, bet tikai papildina.

Atsevišķas universitātes daļas vai korpusi, varētu būt teritorijas ziemeļu daļā.

Sabiedriskais transports plānots uz visu teritoriju, radīts nākotnes sabiedriskā transporta mezgls. Lielākā dzīvība varētu būt pie universitātes, bet no publiskās ārtelpas viedokļa, tomēr tie varētu būt gājēju promenādes un laukumi.

E.Kalniņa, *Vides aizsardzības klubs*:

Kādreiz bija ideja, ka Mārupītes dabas parks varētu turpināties kā kultūrvēsturisks parks. Priekšlikums O.Vācieša ielu, kas ir unikāla teritorija iekļaut izstrādātajā detālplānojumā?

E.Bērziņš, *Latvijas Arhitektu Savienība*:

Šajā projektā labākais ir augstākā mācību iestāde. Tas ir viens no veidiem, kā atdzīvīnāt pilsētu. Vai nepienāks laiks, kad universitātei vajadzēs vēl lielākas platības? Kur teritorijā būs lielākā koncentrācija un kustība. Man liekas, ka sabiedriskais transportu ir mazāk orientēts uz universitāti.

S.Nikiforovs, *SIA „NAMS”*:

Šāda mēroga attīstības priekšlikumiem vajadzētu iet roku rokā ar infrastruktūras attīstību. Savukārt infrastruktūras attīstībai vajadzētu iet krietnu sprīdi pa priekšu, pirms šādu projektu attīstības. Šī ir lieliska vieta multimodāla centra radīšanai.

Sanāksme noslēdzas plkst. 11⁵⁰

Protokola pielikumā:

1. Sanāksmes dalībnieku reģistrācijas lapu kopija uz 3 lp.
3. M.Kalvānes (SIA „Metrum”) prezentācija uz 17 lp.
4. J.Pūces (Latvijas universitāte) prezentācija uz 4 lp.

Sanāksmi vadīja:

Inese Sirmā

Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētplānošanas pārvaldes
Detālplānošanas nodaļas vadītāja,
pārvaldes vadītāja vietnieka p.i.

Sanāksmi protokolēja:

Dace Ķirķe

Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta
Pilsētplānošanas pārvaldes
Sabiedrisko apspriešanu vadības nodaļas
galvenā speciāliste, 67037924